

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Tos/97/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010422
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7619010422.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Bc. Milana Husťáka a JUDr. Zuzany Homzovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. novembra 2019, v trestnej veci obžalovaného V. N., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 30.10.2019, sp. zn. 5T/85/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného V. N..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 30.10.2019, sp. zn. 5T/85/2019 podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por., za použitia § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného V.Š. N. o prepustenie z väzby na slobodu pri existencii dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. neprijal k nahradeniu väzby ponúknutú záruku dôveryhodnou osobou - matkou obžalovaného Mgr. Z. N., nar. XX.X.XXXX a V. S., nar. X.X.XXXX za ďalšie správanie sa obžalovaného.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal písomný sľub obžalovaného k nahradeniu väzby.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil sťažnosť obžalovaný, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil tak, že s argumentáciou súdu uvedenou v napadnutom uznesení sa nestotožňuje. Odôvodnenie súdu vo vzťahu k nenahradeniu väzby navrhovanými inštitútmi považuje za nedostatočné, formálne a arbitrárne. Namietal, že okresný súd nevypočul v rámci rozhodovania o väzbe osoby Mgr. Z. N. a V. S., ktoré ponúkli prevzatie záruky za jeho ďalšie správanie. Na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine a svoje konanie úprimne oľutoval, zabezpečil si ubytovanie, zabezpečil dve nezávislé osoby, ktoré sa zaručili za jeho správanie, doložil písomný sľub, súhlasil s kontrolami požitia návykových látok i inými povinnosťami a obmedzeniami a dal prísľub, že nastúpi na ambulantnú liečbu. Pokiaľ ide o užívanie pervitínu, za rok strávený vo väzbe si uvedomil dôsledky užívania pervitínu. Je ochotný podrobiť sa protitoxikomanickej liečbe a v prípade prepustenia z väzby navštívi odborného lekára a doloží súdu doklad o začatí ambulantnej liečby. Rovnako je ochotný pravidelne sa podrobovať kontroly požitia omamných látok.

Vo vzťahu k závažnosti trestnej činnosti uviedol, že existencia tohto faktu neznamená automaticky, že bude v trestnej činnosti aj pokračovať. Jeho postoj k veci i jeho doterajšie správanie vo väzbe, či iné

skutočnosti tomu nenasvedčujú. Poukázal na to, že obaja spoluobžalovaní P. N. i F. K. sú stíhaní na slobode, pričom závažnosť trestnej činnosti oboch spoluobžalovaných je v zásade rovnaká ako u neho. Okolnosti prípadu, rozsah drogovej činnosti sú v jeho prípade ako aj u P. N. v zásade totožné. Aj keď vynesenie rozsudku je možné očakávať v najbližšom období, či i len krátky čas strávený na slobode so svojou rodinou má pre neho veľký význam, najmä z dôvodu, že jeho matka Mgr. Z. N. je vážne chorá. V prípade prepustenia na slobodu si zabezpečil ubytovanie u svojej sesternici V. S., keďže dcéra - obžalovaná P. N.Á. má zákaz kontaktu s ním.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a nahradil väzbu písomným sľubom, zárukou dôveryhodnými osobami, dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení a nariadenia kontroly technickými prostriedkami.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že obžalovaný V. N. si podal žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú odôvodnil tým, že v prípravnom konaní vypovedal a ku skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu sa priznal a konanie oľutoval. Vo väzbe už strávil necelý rok, a tak ako uvádzal v predchádzajúcej žiadosti, jeho matka Mgr. Z. N. je vážne chorá, a preto žiada o poskytnutie možnosti stráviť čas do právoplatného rozsudku so svojou rodinou. V prípade prepustenia na slobodu by býval v dome svojej sesternice V. S. v B., k čomu priložil jej súhlas. Obydlie je vhodné na umiestnenie zariadenia na kontrolu pohybu a pobytu osoby. Súčasne predložil ponuku pani S. na prevzatie záruky ako dôveryhodnej osoby za ďalšie jeho správanie sa. Záruku rovnako ponúkla aj jeho matka Mgr. Z. N.. Je ochotný sa podrobiť kontrole technickými prostriedkami a priložil aj písomný sľub, že bude viesť riadny život a dodrží všetky povinnosti a obmedzenia, ktoré mu súd nariadi. Počas výkonu väzby sa správa slušne, disciplinovane a plní pokyny a príkazy, čo tiež svedčí o jeho záujme viesť po prepustení riadny život na slobode. Má za to, že v tomto štádiu trestného konania nie je dôvod na väzobné stíhanie a dostačujúcim riešením na naplnenie účelu väzby je jej nahradenie písomným sľubom, zárukou dôveryhodnej osoby a dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení a nariadení kontroly technickými prostriedkami. K žiadosti pripojil písomný sľub ním podpísaný, písomný súhlas s ubytovaním podpísaný V. S., jej návrh na prevzatie záruky ako dôveryhodnej osoby za ďalšie jeho správanie sa, ako aj osobou Mgr. Z. N..

K žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu okresný súd vypočul obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorý zotrval na dôvodoch svojej žiadosti a uviedol, že v prípade prepustenia je ochotný sa podrobiť kontrole užívania návykových látok a pokiaľ by to porušil, si je vedomý následkov, ktoré by z toho boli vyvodené.

Prokurátor po prednesení návrhu obžalovaného na prepustenie z väzby uviedol, že vzhľadom na to, že obžalovaný na pojednávaní priznal vinu, ale aj vzhľadom na vykonané dokazovanie má za to, že existujú naďalej materiálne dôvody väzby. Pokiaľ ide o formálne dôvody, aj naďalej existuje obava, že obžalovaný by pokračoval v páchaní trestnej činnosti, pričom poukázal na jej závažnosť, rozsiahlosť, kontakty na dodávateľov a odberateľov, a keďže bol aj užívateľom pervitínu, nie je možné vylúčiť, že sa znovu k týmto látkam vráti, a tak by sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Poukázal na to, že k tejto trestnej činnosti priviedol aj svoju dcéru P. N.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a závažnosť jeho konania nepovažuje nahradenie väzby ponúknutými inštitútmi za dostatočné.

Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na vypočutí osôb, ktoré ponúkajú záruku, ktorých účasť aj zabezpečili, ako aj na prepustení obžalovaného, ktorý na pojednávaní učinil vyhlásenie o vine k trestnému činu a svoje konanie oľutoval. Počas trvania väzby si uvedomil škodlivý konzum pervitínu so zistenou začínajúcou závislosťou, avšak počas roku abstinencie nemal žiadne ťažkosti a je predpoklad, že by dodrжал abstinenciu aj na slobode a je ochotný sa podrobiť protitoxikomanickej liečbe. Podľa správy sa obžalovaný počas výkonu väzby správa slušne, nebol disciplinárne potrestaný, čo svedčí o jeho snahe viesť riadny život po prepustení na slobodu. Písomný sľub, dohľad dôveryhodnými osobami, kontrola probačným úradníkom, náramkom a uloženie povinností a obmedzení sú dostatočnými inštitútmi u obžalovaného k nahradeniu väzby. Po prepustení by býval u sesternice V. S. v B., ktorá s tým súhlasí, a toto obydlie je vhodné aj na umiestnenie zariadenia na kontrolu jeho pohybu a pobytu. Za správanie sa obžalovaného sa zaručili aj jeho matka a sesternica V. S., ktoré sú schopné kladne vplývať na obžalovaného. Ďalej poukázala na to, že aj spoluobžalovaní P. N. a F. K.V. boli prepustení na slobodu,

pričom závažnosť činu u P. N. bola totožná ako u obžalovaného. Záverom poukázala na závery znaleckého posudku pani PhDr. B., v zmysle ktorých obžalovaný z pozície otca nepodnecoval dcéru k drogovej činnosti. Navrhla preto na základe už uvádzaných inštitútov nahradiť väzbu a prepustiť obžalovaného na slobodu.

Obžalovaný V. N. je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 2.8.2019, sp. zn. 2 Pv 61/18/8810. Na hlavnom pojednávaní dňa 30.10.2019 obžalovaný V. N. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku a následne okresný súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o vine zo spáchania skutku a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonávajú sa dôkazy súvisiace s rozhodnutím o treste a rozhodnutím o zaistených veciach.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tak, že skutočnosti vyplývajúce zo spisového materiálu aj naďalej nasvedčujú tomu, že skutok bol spáchaný a vykazuje znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c) , písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Vzhľadom na páchanie skutku závažného charakteru a počas dlhšieho časového obdobia, nadväzujúc na zistenú závislosť obžalovaného, na konzum návykových látok, vyplývajúc zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychiatria, okresný súd konštatoval, že je u obžalovaného naďalej daný väzobný dôvod v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. tak ako bol konštatovaný aj doposiaľ.

Okresný súd vychádzajúc aj z dôvodov vyplývajúcich z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4 Tos/74/2019 zo dňa 28.8.2019 uviedol, že u obžalovaného sa jedná vzhľadom na charakter tejto trestnej činnosti o závažnú trestnú činnosť, ktorej charakter je vyjadrený aj trestnou sadzbou, ako aj obdobím páchania trestnej činnosti a vo vzťahu k viacerým osobám. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd mal za to, že väzbu nie je možné nahradiť žiadnym z navrhovaných inštitútov obžalovaným, teda ani prijatím písomného sľubu, zárukou dôveryhodných osôb, ani dohľadom probačného a mediálneho úradníka v zmysle ustanovení § 80 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. Iné skutočnosti uvádzané obžalovaným ako dôvody na jeho prepustenie z väzby na slobodu, okresný súd považoval pre vyhovieň jeho žiadosti za právne irelevantné.

Keďže sťažnostný súd sa plne stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, preto v ďalšom poukazuje na dôvody napadnutého uznesenia okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Záverom k nahradeniu väzby zabezpečovacími inštitútmi krajský súd uvádza, že súd, ktorý posudzuje možnosti nahradenia väzby inštitútmi uvedenými v § 80 ods. 1 Tr. por., vždy musí zohľadniť to, či charakterové a osobné pomery podozrivej osoby zaručujú, že v prípade jej prepustenia uvedená osoba svojím konaním zaručí, že nahradenie väzby splní účel, ktorý je tým sledovaný. Krajský súd dodáva, že dohovor ani judikatúra súdu neukladajú povinnosť orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu nahradiť väzbu obžalovaného, ale im poskytuje len takúto možnosť. V danom prípade s prihliadnutím na povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaný trestne stíhaný, ani krajský súd v tomto štádiu konania nepovažuje nahradenie väzby za dostatočný, pretože substitučný inštitút (nahradenie väzby zárukou ponúknutou dôveryhodnou osobou, písomným sľubom, dohľadom probačného a mediálneho úradníka) neodstraňuje obavu, že v prípade prepustenia na slobodu by obžalovaný nemohol pokračovať v protispoločenskej činnosti. Ide o obžalovaného, ktorý páchal trestnú činnosť závažného charakteru, počas dlhého časového obdobia, je sám užívateľom pervitínu s počínajúcou závislosťou. Na základe vyššie uvedených skutočností potom krajský súd vyhodnotil rozhodnutie okresného súdu za správne a zákonné a nenahradil väzbu vyššie citovanými zabezpečovacími inštitútmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd zamietol sťažnosť obžalovaného V. N. ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.